

Et in Cenaculo
venerabilis homo et
duicem comam nuncupare. **N**on
quod enim suam cenam nuncupat
admodum ducendam. Et illi quicke
csumit. alios autem chuo est.
Nonquid domoq; non habet ad
modum ducendam et libendum. **C**
erchia; de cuperatio et cum
sindone eos qui non habent
Ordinem nobis. **I**am ruris
mihoc non laudem. **S**ed etiam ac
cepit dominus. quod et tradidit nobis
quod dominus ihesu in nocte fuit
huc. accepit panes et gressus
ages frugit et dedit. **H**oc enim
pudens in qd presumebit tibi.
hoc faciat in mei condescendere
ne. **T**um si et calix nobis
concedatur dominus. **I**n calix meo
cum te simoni eundem fieri.

Propterea
venerabilis
domini filii
venerabilis
domini nobis
domini. Quod
necesse est po
multa cum
venerabilis dom
in innotescere
domini o
venerabilis
domini o
venerabilis dom
in innotescere
domini o

EPI THAL AMIA

IN HONOREM
ORNATISSIMI ATQVE
DOCTISSIMI VIRI,

Dn. M. CASPARI MASCI,
Illustrissimo Principi ac Domino, Dn.
FRANCISCO, Duci Saxonie, Angarie & VVestpha-
liae à secretis in regione Hadleria

S P O N S I :

E T

Honestissimæ ac pudicissimæ Virginis

M A R G A R I T Æ,

*Ornatissimi & integerrimi viri, Domini
VITI STRVBTI quondam ciniis
Lipsici relictæ filia S P O N S Æ:*

Nuptias ritu Christiano Lipsiæ die 24. Maij
Anni XCVI. celebrantibus,

Nuncupata ab Amicis.

274 L I P S I A E,

Excudebat ABRAHAM LAMBERG.

Anno M. D. XCVI.

M. CASPARI MASCO
ET MARGARITÆ STRVBIAE
νεογάμων.

Aspar Adrastiae Themidisq; serena vo-
luptas,

Pars et Apollineo nō renuenda choro:

Ecquid in hanc cogit tibi cor iuvenile catastam,

Totus ut admissi seruus amoris eas?

Nectua vicinis tellus Hadelonia nymphis,

Nec mare veliuolis pectora vertit aquis?

Scilicet hinc fato fieri connubia discas,

Nec temerè solui, quæ Deus ipse ligat.

Hac gaudere via tutum, sed maxima laus est,

Indeclinato continuare gradu.

Si quibus ergo tui constantia sordet amoris,

Numinis hos inopes mentis et eff reor.

Perge vias porrò monstrant tibi fata secundas,

Et thalami præstò sunt rata signa boni.

Ridet Agenorei repetitus vertice Tauri

Iupiter, inceptus et fauet inde tuis.

Aestuat ardenti tergo Cithereia cancri,

Inflammatis radijs cordaq; vestra suis.

Hos inter geminas vibrat Caducifer alas,

Urgeat ut tanti nuncia grata boni.

Falciger obliquis ea despicit inuidus hirquis,

Irrita sed vanus fulminat ira minu.

A 2

Mitti,

Mittimus astrologos, ipsis Deus imperat astris,
Electis faueant ut sine fraude suis.

Quo vult, ipse trahit, quæ fecit, sideranutus,
Illiū eneruant astra nec nullam manus.

Votaqb sunt aries, qui cornibus ardua sternit,
Et cœli geminas pandit utringb fores.

Huc ades, hæc pulset conuexum machina cœlum,
Latus et optatis Sponse fruere tuis.

Nunc Erycina vale, valeantqb Cupidinis artes,
Suppetit ut vestra non egeamus ope.

Iupiter esto procul, qui nos iuuet, æthere Christi
Est Pater, omnipotens nomine regb Deus.

Is primus thalami castos sanciuit amores,
Cùm modò factus homo, cùm sine labe foret.

Dulcia connubij monstrauit gaudia Christus,
Prima nouis Sponsis Spiritus arrha fuit.

Has pater ergo Deus, sancti Spiraminis æstu,
Et natifretus nomine, fundo preces:

Cernis anhelantes utringb in fæderamentes,
Fædera consilio primitus orta tuo.

Ergo precum parili quod dexteritate requirunt,
Facthami fausto luceat igne focus.

Æqua iuuet Sponsus, nunquam subscribat iniquus.
Qualia mundus amat, sed fugis usqb Deus.

Te colat ex animo, tibi vendicet omnia soli,
Intima qui legum pandere sacrapotes.

Qui

Qui sine respectu, quo par est, iure coherces
Singula, quo fuerint summa vel imaloco.
Sic immota virum venturæ gloria vite,
Orbe sed hoc etiam fama sequetur anus.
Insuper et mixto cum Sponsa sanguine prolem
Conscribat socij spem preciumq; thori.
Christus et hos omnes tandem transscribat Olympo
Hæredes regni post nigra fata sui.
Hæc fortunato si fulgeat alea Sponso,
Non infelici nomine CASPA Rerit.
MARGAR! nunc etiam tecum suspiria iungam,
Tela sit ut voti densior hisce sui.
Cor recrees utinam lectissimus unio Sponsi,
Unica sed verbum sit tibi gemma Dei.
Unio sis tecti, sis lychnis et unio lecti,
Fæcundus gremij fertilitate sui.
Unio sis sobolis, soli quo dedita Christo,
Nil prater regnum spectet ametq; Dei.
Unio curarum condimentumq; laborum
Coniugis alleuies corda grauata tui.
Unio fæminei sis et noua gloria cætus,
Ut decus hunc inter nobile semper eas.
Unio sis Christo superas rediuius in auras,
Cum tuba supremo concinet alta die.
Tunc quas qui q; sibi gemmas collegerit orbe,
Ultima non dubijs proferet horanotis.

A 3 Impi-

*Impiger hunc utinam festinet Lucifer ortum,
Fraudis ut existat perfidiaq; modus.
Hac ego sub mundi delirascens agone,
Sed faci nunquam non memor, opto, mei.
Viuere vos cupio, me tramite Parca beato
Expediat, lucrum sic mihi funus erit.*

Ad diem nuptiarum Maij vet. XXIV. (qui Regifugio altero, Plinijsq; secundi iuxta quosdam interitu, Romanis: Timoleontis verò natali, & reportata ex Atheniensibus victoria, Syracusanis: Othonis porrò III. coronatione, Germanis: Omnibus deniq; Christianis, Spiritus S. in Apostolos effusione memorabilis existimatur) M. Johannes Vogelius Dresd. Ecclesiae Zittauiensis, in superiori Lusatia Pastor, amoris & benevolentiae ergò E.

*AD DR. M. CASPAREM MASCVM
SPONSVM.*

*A*Mice Caspar intime,
Medulla fidi pectoris,
Quem cognitum sat diligo,
Dum sospes aura perfruor:
Quod me tuas ad nuptias
Blandis vocare literis
Dignatus es, perquam mihi
Gratum fuit. Precor tibi
Tuæq; Sponsæ gaudium

Plus

Plus mille dulce basīs.
Absens licet sim corpore,
Votis habebis proximum,
Certare qui tecum Dei
Conetur in præsentia.
Idem sacer vobis meus,
Amore candidissimo
Patruelis impiger tui,
Toto precatur pectore.
Votis Deus iunctissimis
Vtrinq; felix annuat.
Ut quod rogamus, exitu
Sequatur optatissimo.
Aurata mittant pocula,
Quibus est eritq; copia,
Tu qualemq; pauculis
Cum versibus munuscum
AEqui boniq; consules,
Sic noster altis inuicem
Amor perennet flosculis,
Hic arido quos pectore
Natos, Olympi vertice
Huinectet ille spiritus,
Qui cuncta solus innouat.

M. Zacharias Posseltus Zittau. Pastor Ecclesie
Hirschfeldensis propè Zittauiam F.

ALIVD.

A L I V D.

TV quoniam casti, castis Deus impiger ausis,
    Autor habere tori, fautor habere tori:
Inde tuo thalamus sibi Numine firmamentum,
    Quod non exigui roboris instar, haber.
Hus diues tædis succurrit copia cornu
    Divite: ter gemino pax in honore fauet.
Inuidia facies rebus pallescit opimis:
    Optima cum Sponsis conuenienter eant.
Contra peruerso violata Cupidinis arcu
    Pectora si vettito copula more ligat:
Nulla viam Fortuna regit: peiora sequuntur;
    In partes veniunt ira furorq; suas.
Saualibido suam sentit, quia digna, ruinam:
    Sustinet exitium saualibido suum.
Vta pudicitiam vastauit flamma Gomorram:
    Hac etiam Sodomo causa perire fuit.
Si Paridus dextram spreuisset filia Ledæ:
    Impete Græcorum libera Troia foret.
Si thalami quondam Thysbe Babylonia fædus
    Fecisses iusto credula Nympha modo:
Pyramus haud proprio tentasset viscera ferro:
    Plures vixisses tu quoq; salua dies.
Hac sponsi casta Masci sub mente recurrunt:
    Illi hinc animum, quæ grauiora, mouent.

Mar-

77
Margaris hæc memori sub pectore Spōsa volutat:

Illiū hinc animum, quæ meliora, mouent.

Legitima thalamum scandunt ratione: iugales

Accendunt, Christo cæpta iuuante, faces.

Margaris ob tantum lætetur Sponsa maritum,

Qui ratione valet, qui grauitate valet.

Huic Suadela sua Romana Pelasgaq; dotes

Indidit, hunc titulis vrbis Philyrea beat.

Hinc magnis placet ille viris: sub pondere rerum

Sudat, quæ solidæ dexteritatis egent.

Non igitur mirum, sacra si Citherea puellam

Huic, quæ prælustri stemmate clara, dedit.

Quæ pietate viget, quæ non virtutis egentem

Mentem, Lipsiacis mota pudore, gerit.

I vobis stratas, fatu tere Sponse benignis

Cum Sponsa (faucant Numinæ magna) vias.

Necte Dei dono fædus quod soluere mortis

Non nisi post multos vis queat alta dies.

Optima pignoribus cumulentur pignora leæti,

Æmula quæ matris sint referantq; patris.

M. Iohan, Richter.

B

ALIVD.

A L I V D.

M^I frater, mea dextra, cor tenellum,
 Atq[;] ipsis oculis meis ocell^e
 Plus dilecte mihi, quid est, quod abs te
 Tam procul voluere fata dudum
 Me sciungier? Haud enim sine illis
 Hoc factum puto. Scilicet voluptas
 Ut maior foret utriusq[;]: quando
 Nos tandem nimis ô nimis remotos
 Rursus iungeret architectus orbis,
 En factum sapientis architecti
 Nutu atq[;] arbitrio, quod ante pridem
 Optauⁱ: ut liceat videre coram
 Germanum mihi melle dulciorum
 Cunctis delicis suaviorem,
 Eiusq[;] alloquio frui. quid cⁱmo
 Ter promtissimus ille rex Iehoua
 Nunc me præterea tuis adesse
 Tædis efficit. Ergo lætor, atq[;]
 Totus gestio, nil valens nisi vna
 Gratari tibi voce versibusq[;],
 Atq[;] applaudere. Raptat huc amoris
 Constantis pius ardor, inq[;] fratrem
 Affectus. Merito ergo vota fundo:
 Et Deum precor: ut secundet ista,

Quæ

Quæ suscep̄ta geruntur arbitratu
Ipsius: faciatq; te beatum
Cum Sponsa, nihil vt torum fatiget
Aduersi: nihil imber aut procella
Contra vñquam valeat. Bonis Iehoua,
Addat hæc etiam sui fauoris
Argumenta: videlicet perinde
Ac vitis generosa germinare
Fœtu diuite sueuit: atq; late
Sese effundit: vt haud secus virescat
Hic tuus thalamus: tibiq; proles
Læta exurgat: & ordo posteriorum
Hinc longus numeretur, & nepotum:
Qui nomen studeant ad astra factis
Præclaris vehere & locare cœlo.

Johan. M ascus.

A L I V D.

S Parge benigna rosas Philyreā Flora per urbē,
Florapijs Sponsis sparge benigna rosas.
Ille, decus Sophiæ, decus immortale Mineruæ,
Optato thalamum Nume M A S C V S adit.
M A S C V S honore potens, titulus ac arte Magistri
Insignis, Clarij fama vigorā chori.
Hunc mea Sponsa soror sancito fædere Sponsum
Gaudet, diuino fulta fauore, sequi,

B 2

Plana

Plana sit ad templum via saluos plana reducat:
Quas fundunt precibus pondus inesse liquet.
Legitimo siquidem dextræ moderamine dextrā
Iunxerunt: dextro sidere iuncta fides.
Bruta Cupido loci nihil obtinet: intus amorem
Quem non instigat bruta cupido, fouent.
Ut pietas ambos puerili iuuit in ævo,
Sic ea post multos continuanda dies.
Ut virtus ambos comitata est hactenus, ambos
Sic, dum sustentat spiritus ossa, vebat.
Fortuna melior status expectetur in horas
Quæ sunt grata, dies quæq; futura ferat.
Ex paruo surgant maiora: benignius adsit
Fatum: coniugium fasq; bonum q; beēnt.
Alma dōnum seruet Themis, alma deinde fauore,
Pax nunquam cesset multiplicare suum.
Det sebolem Lucina bonam: pia pignora lecti
Proueniant: iustum catera Numen aget.

Zacharias Strubius Lipsiensis.

E L E G I A.

Masce tibi, thalami qui fautor & autor habe-
tur,
Masce tuo thalamo fata benigna fauent.
Fata benigna fauent Themidis tibi gloria Sponso:
Margaris ipsa sciat, quod sibi fata fauent.
Quām

Quām bene conueniunt Sponsus ter siderē fausto

Cum Sponsa? quanto floret amore torus?

Ipse Deus vīclo vos casti ſtringit amoris,

A quo virtutem tēda iugalis habet.

Quin etiam vestrīs vires amplexibus addit,

Vires, quæ minui non niſi morte queunt.

Sint procul à vobis mordacis prælia lingue,

Hoc neq; coniugij diſſoluatur opus.

Perdidit Herculeam Veneris lasciuia Sparten,

Illicitus Troiæ mœnia fregit amor.

Non Deus eſt Numen, quod ſexualibido moretur,

Seu teneat caſtris dira cupido ſuis.

Sed quas accendit ſacri ſpiramine Flatus,

Ventilat haſce faces auxilioq; iuuat.

Suſtentatq; ſui ſocialia iura columnis

Numinis, ut crescat prole beata domus.

Hoc opus hoc magnum, fuluo preſiosius auro,

Præſidium laeta noſcite mente Dei.

Continuet ſtabilis vestrū Concordia cæptum,

Conſirment ſocium Paxq; Fidesq; torum.

Sic vestrā longo proles beet agmine mensam,

Quæ matrem referat moribus, arte patrem.

Aurea coniugio procedant ſecula: Sponsus

Annos Nestoreos, Sponsaq; ſoſpes agat.

Conſcripta ab Albino Khol Zittau.

B 3

XPONO-

XΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΝ.

FVLsIt VbI MaII seX & bIs nona nItentIs
FaX, hæC VInCLa pII ConCeLebrata torI.

Syracides cap. 26. sent. 21.

*Vt Sol mundo oriens, de Dei altissimis: Ita mu-
lieris bona pulcritudo in ornatu domus ipsius.*

O D A.

LVMEN vt solare suis, recurrens
Ambitu certo, radījs perurit
Totius mundi uitidum theatrum
Mente stupenda.

Quando Sol densis tenebris vicissim
Obtegit vultus, animos dolore
Afficit tristes, redeunt reducto
Gaudia Phœbo.

Omnibus gratum iubar est, molestum
Solis haud vlli, fouet & calore
Nata miranda ratione quæcū
Vbere terra.

Principis procedit ab arce summi,
Ceu nouus Sponsus thalamo recedens,
Prodit & castris, rutilis coruscans

Manè quadrigis.

Sic decus, virtusq; decora Sponsæ,
Strennuè quæ iussa viri verenda

Eff.

Efficit, Fax est thalami, domusq;
Fida columna.

Fax tori, diræ tenebras procellæ
Dissipans, sortemq; leuans acerbam,
Ac fauore ornans, decoransq; Sponsi
Tempora læta.

Hanc D E V S donat sociam marito,
Inscio culpæ, Sophiâ celebri,
Hanc Ophyræo preciosiorem
Iudicat auro.

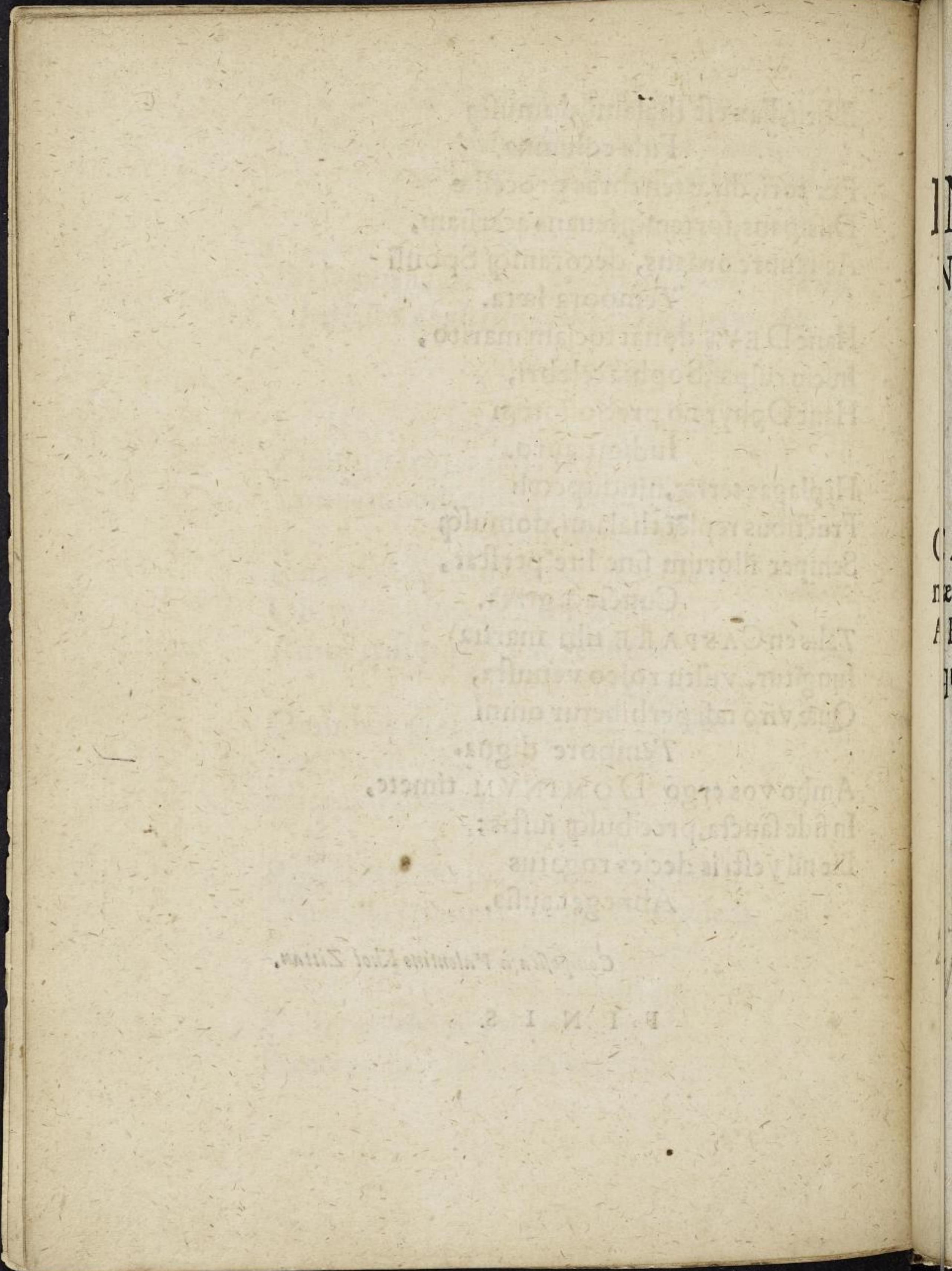
Hi plagas terræ, nitidiq; cœli
Fructibus replet thalami, domusq;
Semper illorum sine lite perstat,
Cunctaq; grata.

Talis en CASPARE tibi marita
Iungitur, vultu roseo venusta,
Quæ viro tali perhibetur omni
Tempore digna.

Ambo vos ergo DOMINVM timete,
In fide sancta, precibusq; iustis:
Ille nil vestris decies rogatus
Abneget ausis.

Composita à Valentino Khol Zittau.

F I N I S.

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōna afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dāns
expirassit. Unde huc dicitur
dī filius erat. Nam huc dicitur
heres desiderat affuerit. ne
q̄b erat m̄tū nō dicitur.
Et merita uocis p̄cipia. Et
posseb̄ manū. taliter.
Et cū cēt my
cū. ermis
m̄lt̄. q̄ sunt o
utluna. eo? A
sero tēt̄ bñ. cum uocem
erit qđ ē s̄nt̄. sed uocē uocē
posseb̄ alio modo uocē uocē
destituta. qđ ip̄e s̄nt̄. qđ uocē
deponit. Et tān̄ ad uocē
uocē ad ipsiā uocē.